

- 1.2006, prin ea acesteia re decizia a inutei CSM "T" SRL nu constituire a duce efecte
3. Contractele de report asupra obligațiilor de Stat sau a altor titluri de credit circulând în comerț;
4. Cumpărările și vânzările de părți sau de acțiuni ale societăților comerciale;
5. Orice întreprinderi de furnituri;
6. Întreprinderile de spectacole publice;
7. Întreprinderile de comisioane, agenții și oficii de afaceri;
8. Întreprinderile de construcții;
9. Întreprinderile de fabrici, de manufactură și imprimerie;
10. Întreprinderile de editură, librărie și obiecte de artă, când altul decât autorul rându artistul vinde;
11. Operațiunile de bancă și schimb;
12. Operațiunile de mijlocire (samsarie) în afaceri comerciale;
13. Întreprinderile de transporturi de persoane sau de lucruri pe apă sau pe uscat;
14. Cambiile și ordinele în produse sau mărfuri;
15. Construcțiunea, cumpărarea, vânzarea și revânzarea de tot felul de vase pentru navigarea interioară și exterioară și tot ce privește la echiparea, armarea și provizionarea unui vas.
16. Expedițiuni/e maritime, închirierile de vase, împrumuturile maritime și toate contractele privitoare la comerțul de mare și la navigațiune;
17. Asigurările terestre, chiar mutuale, în contra daunelor și asupra vieții;
18. Asigurările, chiar mutuale, contra riscurilor navigațiunei;
19. Depozitele pentru cauză de comerț;
20. Depozitele în docuri și antrepozite, precum și toate operațiunile asupra recipiselor de depozit (warante) și asupra scrisorilor de gaj, liberate de ele."

Recurenta invocă faptul că art. 7 și 8 din Legea nr. 31/1990 prevăd obligativitatea menționării în actul constitutiv a obiectului de activitate și a activității principale, că obiectul de activitate al societății comerciale este o mențiune importantă și imperativă a actului constitutiv, deoarece determină specialitatea capacității societății comerciale. Persoană juridică, iar din punctul de vedere al tehnicii de redactare a clauzei referitoare la obiectul de activitate, trebuie indicate în mod precis codurile din patru cifre ale activităților menționate în nomenclatorul activităților din economia națională (CAEN). Consideră că fiind obligatorie raportarea activității unei societăți comerciale la clasificarea activităților în economia națională există tendința de a stabili caracterul comercial al unei activități prin simplul fapt că este menționată în nomenclator, însă, acest raționament este eronat. Nomenclatorul clasifică activitățile economice din punct de vedere statistic, la nivel național și internațional. Cu toate că Ordinul nr. 601/26.11.2002 de aprobare a actualizării activităților din economia națională a României emis de Institutul Național de Statistică, în vigoare la data pronunțării deciziei nr. XXII/12 iunie 2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, enumeră activitățile economice, nu definea noțiunea de activitate economică, dar începând cu data de 01.01.2008 a intrat în vigoare Ordinul nr. 337/2007 de aprobare a actualizării activităților din economia națională a României emis de Institutul Național de Statistică. Și acest Ordin enumera activitățile economice, fără să le definească. Totuși, în acest act normativ, regăsim definiția noțiunii de activitate. Astfel, activitatea are loc atunci când prin combinația de resurse — echipamente, forță de muncă, tehnici de producție, luxuri ale informației sau produse se realizează bunuri sau servicii.

Se mai susține de către recurentă că O.U.G. nr. 44/16 aprilie 2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, definește activitatea economică în art. 2 lit. a), menționând că se înțelege activitatea agricolă, activitatea industrială, activitatea comercială,